

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 439/2020-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. januára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť Petra Komku – KOPEX, Jesenná 26, Prešov, IČO 33 952 426, zastúpeného advokátom JUDr. Františkom Komkom, Hlavná 27, Prešov, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 157/2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Petra Komku – KOPEX na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 157/2008 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 157/2008 p r i k a z u j e k o n ať bez zbytočných prietahov.

3. Petrovi Komkovi – KOPEX p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je mu Okresný súd Prešov povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Petrovi Komkovi – KOPEX p r i z n á v a náhradu trov konania v sume 675,43 € (slovom šesťstosedemdesiatpäť eur a štyridsaťtri centov), ktorú je Okresný súd Prešov povinný uhradiť na účet advokáta JUDr. Františka Komku, Hlavná 27, Prešov, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 439/2020-13 z 8. októbra 2020 prijal na ďalšie konanie ústavnú s'ťažnosť Petra Komku – KOPEX, Jesenná 26, Prešov, IČO 33 952 426 (ďalej len „s'ťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 157/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. S'ťažovateľ v ústavnej s'ťažnosti uviedol, že je sporovou stranou na strane žalovaného v prvom rade v napadnutom konaní vedenom na okresnom súde na základe návrhu žalobcu z 20. februára 2008. Predmetom sporu je náhrada škody z dopravnej nehody v zahraničí, ktorú mal s'ťažovateľ spôsobiť v rámci spoločnej zodpovednosti ako prevádzkovateľ motorového vozidla, pričom v čase dopravnej nehody nemal uzavreté povinné zmluvné poistenie motorového vozidla.

3. Podľa s'ťažovateľa v danej veci napriek tomu, že aj vzhľadom na vykonané znalecké dokazovanie nejde o zložitú a náročnú vec a strany spory sú aktívne, dochádza k zbytočným pried'ahom. Dôvodom týchto pried'ahov je postup okresného súdu, jeho

nečinnosť, ako aj neefektívny postup, o čom svedčí skutočnosť, že vo veci nie je právoplatne rozhodnuté ani po 12 rokoch. Trvanie tohto sporu pôsobí na sťažovateľa nepriaznivo, žalobca požaduje okrem vyplatenia istiny aj príslušenstvo, ktorého suma v súčasnosti presahuje už sumu samotnej istiny. Aj z tohto dôvodu požaduje sťažovateľ primerané finančné zadost'učinenie.

4. V právnej veci boli podľa vyjadrenia sťažovateľa vykonané nasledujúce úkony:

- 5. mája 2008 vydal okresný súd platobný rozkaz, ktorým uložil sťažovateľovi a žalovanému v druhom rade zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcom požadovanú sumu,
- po podaní odporu žalovaným v druhom rade bol zrušený platobný rozkaz a vec preradená okresným súdom z registra Ro do registra C,
- 19. júna 2008 podal sťažovateľ vyjadrenie k podanému odporu,
- 3. februára 2009 a 7. mája 2009 vykonal okresný súd pojednávanie,
- 17. marca 2010 okresný súd uznesením na základe čiastočného späťvzatia návrhu žalobcu zastavil konanie proti žalovanému v druhom rade,
- 31. januára 2013 bolo vykonané pojednávanie, ktoré okresný súd odročil a poskytol žalobcovi 60-dňovú lehotu, po uplynutí ktorej mal žalobca oznámiť okresnému súdu, či trvá na žalobnom návrhu alebo ho berie späť,
- 25. marca 2013 doručil žalobca okresnému súdu vyjadrenie,
- 16. septembra 2013 okresný súd zaslal sťažovateľovi vyjadrenie žalobcu (ale až na základe urgencie sťažovateľa z 26. augusta 2013),
- 19. januára 2015 doručil sťažovateľ okresnému súdu námietku nesprávneho postupu pri vykonávaní znaleckého dokazovania priebehu dopravnej nehody príslušným súdom Talianskej republiky, na ktorú okresný súd nereagoval,
- 1. júna 2015 podal sťažovateľ predsedovi okresného súdu sťažnosť na pried'ahy. V odpovedi na sťažnosť predseda okresného súdu prípisom z 22. júna 2015 konštatoval, že vo veci sa koná bez pried'ahov,
- podaním z 21. februára 2018 sťažovateľ opakovane namietal nezákonný postup okresného súdu v súvislosti so zabezpečovaním dôkazov.

5. Na základe uvedených dôvodov sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/157/2008 porušené bolo.

Okresnému údu Prešov prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/157/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

Petrovi Komkovi – KOPEX priznáva finančné zadostučinenie v sume 55.000 Eur..., ktoré je mu Okresný súd Prešov povinný uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Prešov je povinný nahradiť Petrovi Komkovi – KOPEX trovy konania v sume 450,29 Eur... do 2 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

6. Na základe výzvy ústavného súdu na zaujatie stanoviska k ústavnej sťažnosti predseda okresného súdu vo svojej odpovedi doručenej prípisom sp. zn. 1 SprO 1373/2020 z 9. novembra 2020 v podstatnom uviedol:

„Ide o zložitú vec z hľadiska skutkového stavu, ktorý sa navyše uskutočnil na cudzom území, pričom spis v danej veci má v súčasnosti už 687 strán. Predchádzajúca zákonná sudkyňa požiadala podľa Nariadenia Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach príslušný taliansky súd o vykonanie znaleckého dokazovania za účelom zodpovedania ňou položených otázok. Žiadosť o vykonanie dôkazu bola dotyčnému súdu doručená dňa 05.11.2013. Listom zo dňa 10.02.2015 tunajší súd požiadal príslušný taliansky súd o podanie správy o tom, kedy bude znalecký posudok zaslaný. Formulárom A zákonný sudca podľa vyššie cit. nariadenia požiadal príslušný taliansky súd v meste Pordenone o zaslanie zápisnice z výsluchu, resp. iný písomný záznam vyjadrenia poškodenej osoby k dopravnej nehode, ktorá sa stala na území Talianska. Táto žiadosť bola talianskemu súdu doručená dňa 09.02.2017. Listom zo dňa 31.01.2017 zákonný sudca požiadal Ministerstvo

spravodlivosti Talianskej republiky o podanie správy o stave vybavenia žiadosti o vykonanie dôkazu doručenej príslušnému talianskemu súdu ešte dňa 05.11.2013. Z prílohy e-mailu Ministerstva spravodlivosti Talianskej republiky zo dňa 27.02.2017 súd zistil, že dotyčné ministerstvo požiadalo príslušný súd o poskytnutie informácie o realizácii vykonania dôkazu. Podaním zo dňa 09.12.2019 zákonný sudca požiadal Ministerstvo spravodlivosti Talianskej republiky o podanie správy o stave vybavenia žiadosti o vykonanie dôkazu doručenej príslušnému talianskemu súdu dňa 09.02.2017. Ministerstvo spravodlivosti Talianskej republiky podaním doručeným súdu dňa 06.02.2020 oznámilo tunajšiemu súdu, že žiadosť o vykonanie dôkazu musí byť zaslaná priamo kompetentnému súdu a ústrednému orgánu postúpená iba v prípadoch podľa čl. 3 a čl. 17 vyššie cit. nariadenia. Do dnešného dňa nebol tunajšiemu súdu doručený znalecký posudok a ani zápisnica (vyjadrenie) poškodeného, resp. správy o stave vybavenia oboch žiadostí o vykonanie dôkazu.

Vzhľadom na množstvo pridelených vecí zákonného sudcu, ako aj samotnú odbornú náročnosť predmetného sporu, spojenú s vykonaním dokazovania na území cudzieho štátu, nebolo možné uvedenú vec vybaviť v kratšom termíne. Vo veci bol súčasne nariadený termín pojednávania na deň 03.02.2021.

Priebeh ďalšieho konania v predmetnej veci bude sledovaný predsedom okresného súdu.

Predseda okresného súdu vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania v danej veci.

7. Právny zástupca sťažovateľa v podaní doručenom ústavnému súdu 9. decembra 2020 oznámil, že sťažovateľ súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, a k vyjadreniu predsedu okresného súdu v podstatnom uviedol:

«Nedodržanie postupu v konaní podľa právnych predpisov o právnej pomoci medzi zmluvnými štátmi pri doručovaní súdnych písomností a dožiadaní, ako aj neúčelné vykonávanie jednotlivých procesných úkonov konajúceho súdu, zakladá záver o porušení ústavného práva na prerokovanie veci bez prieťahov.

Sťažovateľ, ako to aj z jeho ústavnej sťažnosti vyplýva odvolávajúc sa na čl. 6 ods. 1 Dohovoru, postup procesného súdu v prejednávanej veci na Okresnom súde Prešove,

spočívajúci v nariadení znaleckého dokazovania prostredníctvom príslušného talianskeho súdu, považoval za porušovanie zásady „rovnosti zbraní“ a to v tom, že súd v procese dokazovania na návrh žalovaného odmietol nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestnej dopravy a to na skutočnosti a zodpovedanie otázok, ktoré uviedol vo svojom písomnom podaní, ktoré bolo doručené súdu ešte 14.05.2009. Na základe takéhoto postupu súdu sťažovateľ ako žalovaný si nechal vypracovať súkromný znalecký posudok, znalcom z odboru dopravy Ing. Marián Viňanský, ktorý po vypracovaní riadne a včas predložil súdu, tento posudok samotným súdom bol doručený žalobcovi, ku ktorému sa však žalobca vôbec nevyjadril a sám navrhol súdu vykonať znalecké dokazovanie svojím písomným podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 25.03.2013.

Sťažovateľ takýto nesprávny procesný postup súdu napádal vo viacerých svojich písomných podaniach, vrátane písomného stanoviska, ktoré bolo doručené súdu dňa 22.02.2018, z ktorého okrem iného poukazuje sťažovateľ na Nariadenie rady (ES) č. 1206/2001 zo dňa 28.05.2001, o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach.

Z obsahu súdneho spisu Okresného súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 16C 157/2008 vyplýva, že procesný súd nepostupuje v súlade a v zmysle Nariadenia rady (ES) č. 1206/2001 a to jednak v zmysle jednotlivých zásad uvedených pod bodom 1 - 22, ako aj všeobecných ustanovení upravených v čl. 1 - 24.

Sťažovateľ má zato, že procesný Okresný súd v Prešove v súdnom spore vedenom pod sp. zn. 16C 157/2008 i napriek tomu, že vec nie je skutkovo a právne náročná, neúčelným vykonávaním procesného úkonu dožiadaným talianskym súdom, spôsobuje v konaní prieťahy, v dôsledku ktorých dochádza na strane oboch účastníkov konania k stavu právnej neistoty a na strane žalovaného aj k vzniku a narastaniu škody v dôsledku zvyšovania prípadných úrokov z omeškania. Taktiež nemôže byť na ťarchu a ujmu účastníka konania, že na strane zákonných sudcov sa vyskytujú prieťahy v konaní, o. i. aj z množstva pridelených a prejednávaných vecí, pretože ako to už viackrát opakovane Ústavný súd skonštatoval a prijal záver, z objektívneho hľadiska nemôže byť na ujmu účastníka súdneho konania stav spočívajúci v nedostatku potrebného množstva a obsadenia zákonných sudcov na tom ktorom súde.

Je pravdou, že až na základe začatia konania na Ústavnom súde o sťažnosti sťažovateľa, Okresný súd v Prešove od posledného pojednávania (31.01.2013) vytýčil termín pojednávania na deň 03.02.2021, teda po viac ako ôsmich rokoch.»

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z chronológie úkonov okresného súdu, ktoré uviedol sťažovateľ, možno konštatovať, že tieto skutkové okolnosti sa spornými nestali a ústavný súd ich považuje za preukázané.

9. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, so stanoviskami účastníkov konania, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantná právna úprava a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

10. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

13. Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019). Samotným prerokovaním vecí na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017).

14. Základnou povinnosťou konajúceho súdu a jeho sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

15. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ktorý všeobecným súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzali zbytočným prietahom, konali hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

16. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa proti postupu okresného súdu, ktorým boli v napadnutom konaní spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť k porušeniu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07)

zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

18. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov (konanie o náhradu škody).

Po faktickej stránke ide však o zložitejšiu vec, o konanie s prítomnosťou cudzieho, resp. medzinárodného prvku, pretože ide o konanie, keď ku škodovej udalosti došlo v Talianskej republike. Takýto medzinárodný prvok v konaní môže mať za následok zdĺhavosť konania, pretože vykonávanie všetkých úkonov si vyžaduje súčinnosť s orgánmi cudzieho štátu a preklady písomností do cudzieho jazyka. Na tieto skutočnosti ako okolnosti s časovou náročnosťou poukázal aj predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení. Podľa názoru ústavného súdu vec sťažovateľa vykazovala istý stupeň faktickej zložitosti daný aj potrebou znaleckého dokazovania na území cudzieho štátu.

Na skutkovú zložitosť predmetnej veci ústavný súd prihliadal pri určení primeraného zadost'učinenia.

Skutková zložitosť veci sťažovateľa mala vplyv na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, zároveň však ústavný súd konštatuje, že doterajšiu dĺžku napadnutého konania a jeho súčasné štádium nie je možné samotnou zložitosťou veci ospravedlniť, keďže rozhodujúcimi faktormi, ktoré mali negatívny vplyv na plynulosť postupu napadnutého konania, boli zistená nečinnosť okresného súdu a predovšetkým jeho neefektívny postup popísaný v ďalších bodoch odôvodnenia tohto nálezu.

19. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Naopak, sťažovateľ aktívne konal a snažil sa upozorniť vo veci konajúci súd na neprimeranú dĺžku konania (podania z 26. augusta 2013, 19. januára 2015, 1. júna 2015 a 21. februára 2018).

20. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bol postup okresného súdu v napadnutom konaní.

21. Ústavný súd sa oboznámil s doterajším priebehom konania a zistil, že okresný súd vo veci koná od 20. februára 2008 a dosiaľ o merite veci nerozhodol. Posledné pojednávanie bolo vykonané 31. januára 2013 a bolo odročené na neurčito aj z dôvodu potreby znaleckého dokazovania. Ďalšie pojednávanie vo veci nariadil okresný súd až na 3. február 2021. Vychádzajúc z doterajšej dĺžky napadnutého konania, ústavný súd konštatuje, že okresný súd nekonal v primeraných lehotách (bez dlhších prestávok), nevykonával úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa a zároveň nebol schopný zabezpečiť podklady nevyhnutné k rozhodnutiu vo veci samej, teda nekonal dostatočne razantne a efektívne.

22. Celková dĺžka posudzovaného konania v trvaní už takmer 12 rokov je ústavnoprávne neakceptovateľná bez potreby vyhodnocovania jednotlivých čiastkových úkonov okresného súdu. Nielen nečinnosť, ale aj nesprávna, nesústredená a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou (Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd) zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

23. S ohľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu nesmeroval efektívne k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa, nie je zlučiteľný s jeho označenými právami, a preto rozhodol, že v okolnostiach danej veci bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

24. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd v nadväznosti na výrok uvedený v bode 1 výrokovej časti nálezu prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej

pod sp. zn. 16 C 157/2008 konal bez zbytočných priet'ahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľa meritórne rozhodnutá (bod 2 výroku nálezu).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

25. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže priznať s'ťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

26. S'ťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 55 000 €, poukazujúc na utrpenú ujmu vyplývajúcu z neprimeranej dĺžky súdneho konania.

27. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, I. ÚS 257/08). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

28. Ústavný súd považoval s'ťažovateľom požadovanú sumu finančného zadosťučinenia za neprimeranú a na tomto mieste pripomína, že priznané finančné zadosťučinenie nie je kompenzáciou za možný neúspech v konaní pred všeobecným súdom a v konkrétnom prípade s'ťažovateľovi nemôže poskytnúť ani náhradu za sumu prípadného príslušenstva k istine, na zaplatenie ktorej môže byť s'ťažovateľ zviazaný súdnym

rozhodnutím. Ústavný súd len pre úplnosť uvádza, že ESLP akceptuje priznávanie primeraného finančného zadosťučinenia v takej sume, ktorá nie je neprimeraná, hoci by bola nižšia než suma priznávaná ESLP (porovnaj Ivan a Martin Medić proti Chorvátsku, rozhodnutie z 5. 2. 2009, č. 55864/07; Roje proti Chorvátsku, rozhodnutie z 25. 6. 2009, č. 8301/06).

29. Vzhľadom na konštatované zbytočné priet'ahy v postupe okresného súdu v napadnutom konaní, berúc do úvahy najmä charakter predmetu konania, obdobie právnej neistoty sťažovateľa a všetky okolnosti daného prípadu, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocit'ovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 500 € za primerané finančné zadosťučinenie (bod 3 výroku nálezu).

VI.

Náhrada trov konania

30. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

31. Ústavný súd prisúdil sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia advokátom pozostávajúcich z odmeny advokáta za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti a za stanovisko z 9. decembra 2020 k vyjadreniu okresného súdu). Za tri úkony vykonané v roku 2020 patrí odmena v sume trikrát po 177 € a režijný paušál v sume trikrát po 10,62 €. Keďže právny zástupca je platcom dane z pridanej hodnoty, trovy právneho zastúpenia v sume 562,86 € sa v danom prípade zvyšujú o 20 %. Celkove teda trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 675,43 € (bod 4 výroku nálezu).

32. Vzhľadom na znenie čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2021

Peter Molnár
predseda senátu